

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/124/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019201062
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1019201062.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: Centrálny depozitár cenných papierov Slovenskej republiky, a.s., Bratislava, Ul. 29. Augusta 1/A, IČO: 31 338 976, proti žalovanej: I.. T. Q., M.. XX.X.XXXX, Q. Q., R. M.. Č.. X, zastúpenej JUDr. Romanom Bušom, advokátom, Bratislava, Tobručná 6, o zaplatenie 2.255,70 €, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14. 1. 2019 č.k. 18C/235/2013 - 253, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovanej **o d m i e t a**.

Žalobca **m á** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Uvedeným rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.255,70 € na jeho účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Tatra banke, a.s. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalobcovi priznal voči žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením. Súd prvej inštancie uvedenú povinnosť uložil žalovanej rozsudkom pre zmeškanie, vydaným na základe ust. § 137 písm.a), § 274, § 275 CSP, keď skonštatoval, že v danej právnej veci boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 274 CSP: žalovaná ani jej právny zástupca sa na pojednávanie, ktorého termín bol stanovený na 14.1.2019 nedostavili, hoci predvolanie na pojednávanie obsahujúce poučenie o následkoch nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, bolo právnenému zástupcovi žalovanej doručené do elektronickej schránky v súlade s ust. § 32 ods. 5 písm. b) zákona č. 305/2013 Z.z. o e-Governmente, a to dňa 19.12.2018. Žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnila, neuviedla žiadny relevantný dôvod svojej neúčasti a nepožiadala o odročenie pojednávania. Na pojednávanie sa dostavil žalobca, ktorý navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie. V konaní plne úspešnému žalobcovi priznal súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP.

2/ Uvedený rozsudok napadla žalovaná, a to jednak včas podaným návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie (č.l. 260 spisu) a jednak včas podaným odvolaním proti rozsudku pre zmeškanie (č.l. 263 spisu).

3/ O návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie rozhodol súd prvej inštancie uznesením zo dňa 8. 4. 2019 č.k. 18C/235/2013-273, a to tak, že tento jej návrh zamietol, keď dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 274 CSP, pričom neboli splnené podmienky na zrušenie tohto rozsudku uvedené v ust. § 277 CSP. O včas podanom odvolaní žalovanej, ktorým napadla uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 8. 4. 2019 č.k. 18C/235/2013 - 273 (o zamietnutí návrhu žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie) rozhodol

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací svojím uznesením zo dňa 28. 6. 2019 č.k. 9Co/88/2019 - 291 tak, že predmetné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací následne svoje uznesenie zo dňa 28. 6. 2019 č.k. 9Co/88/2019-291 doručil stranám sporu (doručenka žalobcu na č.l. 295, doručienka žalovanej na č.l. 297 spisu).

4/ V odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie (č.l. 263 a nasl. spisu) žalovaná napadla celý rozsudok, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní poukazovala na to, že predmetom konania na základe návrhu podaného ešte dňa 25.2.2013 bol návrh žalobcu na zaplatenie sumy 829,88 € za službu - vedenie účtu majiteľa, ktorú cenu si žalobca vypočítal podľa Cenníka Centrálného depozitára cenných papierov a žalovanej ju mal fakturovať. K návrhu však žalobca faktúru (ktorej číslo a dátum vystavenia neuviedol) nepripojil. Na základe takto podaného návrhu vydal súd prvej inštancie najskôr platobný rozkaz. Na pojednávaní dňa 27. 1. 2016 súd prvej inštancie skonštatoval, že „...zistil zo spisu, že navrhovateľ nezaložil faktúry za roky, ktoré žaluje a to za roky 2008 a 2012 v sumách 829,85 € a 198 €.“ Faktúry boli žalobcom do spisu založené až následne. Do vynesenia rozsudku žalobca nepreukázal, že faktúry, na základe ktorých od žalovanej požaduje platby za ním vykonávané služby, žalovanej doručil. Kópie faktúr boli odovzdané právnej zástupkyňi žalovanej na pojednávaní dňa 20. 6. 2016. Žalobca tvrdí, že uplatňuje poplatok za vedenie účtu a uvádza, že účtuje poplatok za službu.

5/ Žalovaná ďalej v odvolaní uvádza, že proti vydanému platobnému rozkazu podala odpor a vo svojich ďalších vyjadreniach vo veci o.i. poukazovala na to, že nároky žalobcu - aj keby boli oprávnené - sú za ním uplatnené roky premlčané a vzniesla teda námietku premlčania. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania je preto žalovaná názoru, že aj keby bola splnená podmienka pre vynesenie rozsudku pre zmeškanie z dôvodu nedostavenia sa právneho zástupcu na pojednávanie, súd ju nemohol zaviazat' na zaplatenie tej sumy, voči ktorej bola vznesená námietka premlčania. Žalovaná v odvolaní nespochybňovala, že majiteľom cenných papierov boli v rámci kupónovej privatizácie zriadené Strediskom účty, a to ako bezodplatné, podľa § 58 ods. 1 zák. č. 600/1992 Zb. Rovnako nespochybňovala ani to, že podľa § 164 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z.z. bol žalobca oprávnený majiteľovi účtu zriadenému podľa doterajších predpisov zriadiť účet majiteľa podľa § 105 zákona o cenných papieroch, s tým, že tento účet majiteľovi cenných papierov následne vedie už nie bezodplatne. Žalobca túto službu spoplatňuje podľa Cenníka, ktorý si vytvára sám a majiteľovi účtu vzniká voči žalobcovi finančná povinnosť, ktorej výška je majiteľovi účtu neznáma. Podľa žalovanej však nie je možné, aby vedenie účtu - za poplatok - nebolo upravené dvojstrannou zmluvou, v ktorej budú dohodnuté práva a povinnosti oboch účastníkov zmluvného vzťahu. Podľa názoru žalovanej mal po nadobudnutí účinnosti zákona č. 566/2001 Z.z. žalobca majiteľom cenných papierov, ktorým Stredisko viedlo účty, oznámiť, že zo zákona bude viesť tieto služby, že účty bude viesť za bližšie neurčený poplatok a mal majiteľov vyzvať na podanie žiadosti o uzavretie zmluvy v určenej lehote. Ak by adresát takúto žiadosť nepodal, mal žalobca podať proti majiteľovi cenného papiera žalobu a žiadať uloženie povinnosti uzavrieť zmluvu určitého obsahu a až právoplatný rozsudok ukladajúci povinnosť prejavu vôle takýto prejav nahrádza. Ak tento postup žalobca nedodrжал, nemá podľa žalovanej právo na náhradu ním stanoveného poplatku. Žalovaná ďalej v odvolaní poukazovala na skutočnosť, že počas celého konania namietala výšku žalovanej ceny, ktorú žalobca požaduje (za r. 2008 sumu 829,85 €, za rok 2009 sumu 829,85 €, za rok 2010 sumu 200 €, za rok 2011 sumu 198 € a za rok 2012 sumu 198 €). V nasledujúcich rokoch požaduje žalobca poplatky v nižších sumách (r. 2013 sumu 198 €, r. 2014 sumu 198 €, r. 2015 sumu 116,59 €, r. 2016 sumu 116,59 €, r. 2017 sumu 116,58 €, r. 2018 sumu 116,58 €), čo bol tiež dôvod, pre ktorý žalovaná považovala za správne, aby žalobca vysvetlil dôvodnosť takého rozdielu vo výške poplatkov. Žalovaná zdôraznila, že v začatom súdnom konaní žiadala, aby dodávateľ služby vyčíslil náklady, ktoré sú s poskytnutou službou spojené a na základe ktorých určil výšku poplatku, ktorý za poskytnutú službu požaduje, pričom sa dozvedela, že výška poplatku je vedená v Cenníku dodávateľa služby a výšku si určil dodávateľ v súlade so svojím prevádzkovým poriadkom oprávnené sám. Ak namietla, že cena služby je v rozpore so zákonom o cenách - cena sa pohybuje v rozpätí od poplatku za rok 829,85 € až po 198 €, resp. neskôr až 116,15 € - tak sa dozvedela, že zákon o cenách sa nevzťahuje na cenné papiere a na súde sa primeranosť a správnosť výšky poplatku, ktorý je povinná zaplatiť, nemôže preveriť.

6/ Na odvolanie žalovanej sa žalobca nevyjadril.

7/ Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP (v celom rozsahu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je nutné odmietnuť.

8/ Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9/ Podľa § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm.a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

10/ V súdnej právnej veci už bolo (právoplatne) skonštatované, že súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobcu na základe ust. § 274 CSP (t.j. rozsudkom pre zmeškanie) v súlade so zákonom. Žalovaná ani jej právna zástupkyňa sa nedostavili na termín ústneho pojednávania vytyčený súdom prvej inštancie na deň 14. 1. 2019, hoci predvolanie naň bolo doručené právnomu zástupcovi žalovanej ešte dňa 19. 12. 2018 (doručenia pripojená na č.l. 249 spisu). Predvolanie na termín ústneho pojednávania tak bolo doručené právnomu zástupcovi žalovanej s dostatočným časovým predstihom. Súčasťou predvolania bolo zároveň aj písomné poučenie súdu prvej inštancie c zmysle § 274 CSP, t.j. o možnosti rozhodnúť vec rozsudkom pre zmeškanie, za splnenia podmienok, uvedených v poučení.

11/ Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že na pojednávanie dňa 14. 1. 2019 sa dostavil zástupca žalobcu, za žalovanú stranu sa nedostavila ani žalovaná, ani jej právny zástupca. Z obsahu spisu zároveň plynie, že neúčasť na tomto pojednávaní tak žalovaná ako ani jej právny zástupca ničím neospravedlnili. Zástupca žalobcu, prítomný na pojednávaní využil svoje právo a navrhol, aby súd prvej inštancie vzhľadom na splnenie zákonných podmienok rozhodol o návrhu v zmysle ust. § 274 CSP rozsudkom pre zmeškanie; uvedenému návrhu súd prvej inštancie vyhovel a na pojednávaní v uvedený deň vydal kontumačný rozsudok v neprospech žalovanej.

12/ Podľa § 356 písm. b) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia.

13/ Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

14/ Proti rozsudku pre zmeškanie (kontumačnému rozsudku) v zásade nie je prípustné odvolanie; napriek tomu zákon aj voči nemu odvolanie pripúšťa, hoci len výnimočne. Prípustnosť odvolania však zákon viaže len na jediný dôvod, ktorým je, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozsudku. Existencia tohto zákonného dôvodu je v prvom rade podmienkou prípustnosti odvolania. Znamená to, že ak odvolací súd dospeje k záveru, že zákonný dôvod nie je daný, musí odvolanie odmietnuť v zmysle § 386 písm. c) CSP, pretože odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Z iných dôvodov, než ktoré sú vypočítané v § 356 písm. b) CSP, nie je možné podať odvolanie proti tomuto druhu rozsudku.

15/ Ďalej platí, že všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu musia byť splnené práve na tom pojednávaní, na ktorom bol vydaný rozsudok pre zmeškanie (nezáleží, že boli splnené všetky podmienky pre jeho vydanie na inom pojednávaní, na ktorom súd takýto rozsudok nevydal). Ak by súd vydal rozsudok pre zmeškanie napriek tomu, že by nebola splnená niektorá (ktorákoľvek) z týchto osobitných podmienok, existoval by zákonný dôvod na podanie odvolania. Ak sú splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu, musí súd takýto rozsudok vydať. Ak by ho nevydal a rozhodol by na základe toho, ktorá zo strán uniesla dôkazné bremeno, nešlo by o rozsudok pre zmeškanie žalobcu, ale o všeobecný rozsudok, proti ktorému by bolo odvolanie prípustné bez obmedzenia s možnosťou uplatnenia ktoréhokoľvek odvolacieho dôvodu z § 365 ods. 1 CSP.

16/ V danej právnej veci postupoval súd prvej inštancie jednak v súlade s ust. § 274 CSP; predovšetkým však žalovaná ako odvolateľka vo svojom odvolaní nenamietala, že by v jej prípade neboli naplnené zákonom vyžadované podmienky, za ktorých môže súd rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie

podľa § 274 CSP. To znamená, že žalovaná nepodala odvolanie z toho dôvodu, z ktorého ako jediného mohla predmetný rozsudok pre zmeškanie napadnúť. Jej odvolanie je preto nutné vyhodnotiť ako neprípustné.

17/ Odvolací súd z uvedeného dôvodu odvolanie žalovanej na základe ust. § 386 písm. c) CSP odmietol, ako odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

18/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. Odmietnutie odvolania je nutné po procesnej stránke považovať za neúspech v konaní; náhrada nároku na trovy odvolacieho konania tak prináleží tej strane, ktorá odvolanie nepodala, v danom prípade teda žalobcovi, ktorému tak odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

19/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).